

TEATTERI

Fantasiaa Lontoossa

My Fair Lady. Ypäjän musiikki-teatteri.

Ohjaus Sami O. Vartiainen. Musiikinjohto Kari Mäkiranta. Taistelukoreografiat Arttu Malin. Puvustus Piritta Kämi-Conway. Lavastussuunnittelu Oskari Löytönen.

Taattua laatua. Sen on Ypäjän musiikkiteatterin kohdalla aina voinut huoletta kirjoittaa esitysten arvioihin.

Niin on tänäkin vuonna, kun teatteri on tarttunut *My Fair Lady* -musikaaliklassikkoon. Tutut laulut soivat iloisina ja varmoina esityksinä, orkesteri kuulostaa hyvältä ja näyttämöllä kisailaan kutkuttavasti sanoilla.

Noora Tyni varastaa ajoittain shown Eliza Doolittlena. Hänen rempseä ”mansensa” raikuu ja hän ei säästele ilmeissään silloinkaan, kun ei ole tapahtumien keskiössä.

Henry Higginsia esittävä Kalle Tulander paahtaa mahtipontisena professorin roolin ja saa katsojan miettimään, ettei professorismies olekaan kaikissa asioissa niin mahdottoman fiksu: fonetiikka on kohdallaan, mutta ihmisten kanssa toimiminen ihan sitten ei.

Johannes Keskinen eversiti Pickeringinä tavoittaa moneen kertaan hauskesti kuivan englantilaisen huumorin olemuksen ja Pekka Virtanen ilakoi Eliza Doolittlen isänä – yleisöön asti tuntuu siltä, että mies taitaa nauttia olostaan Alfredina.

Arttu Malin kirvoitti monet

My Fair Lady -musikaalissa kohtaavat moukkamainen professori Henry Higgins (Kalle Tulander) ja lähiön kasvatti Eliza (Noora Tyni).

naurut yleisöstä kielinero Karpahyna, ja Ilona Rauhala tyylitelli professorin taloudenhoitajasta tymäkän rouvan, jossa on ripaus naisasianaista, mutta myös silmää eräälle miehenpuolelle.

MUSIIKKITEATTERIN väki on etukäteen kertonut halunneensa tehdä erilaisen *My Fair Lady*n. Ohjaaja viittasi *Loimaan Lehden* haastattelussa (16.6.) hakeneensa vaikutteita *The Game of Thrones* -televisiosarjasta.

Näyttämöllä nähdäänkin taistelukohtauksia ja gladiaattoreita, ja puvustuksissa fantasiaa.

Mikäs siinä. Voi klassikon näinkin tehdä.

Kohtaukset ovat sinänsä hienoja ja vauhdikkaita ja niiden eteen on varmasti tehty työtä, mutta etenkin tällaisen katsojan, joka ei ole tv-sarjaa nähnyt, silmissä maailmat törmäävät näyttämöllä. Toki intertekstuaalisuuden ja viittaukset voi jättää ratkomattakin ja nauttia esityksestä muuten vaan.

MUUTEN, yleisön iloksi teatteriin on saatu penkeille selkänojat. Esityksen jälkeen katsomosta poistuukin notkeampaa väkeä kuin ennen – ja moni vihellellä.

Veikkaan, että en ollut ainoa, jolle jäi päähän soimaan joku musikaalin tutuista sävelistä. Oota vaan, Henry Higgins -korvamato pompsahdella sinnikkäästi esiin koko viikonlopun.

Kati Uusitalo

MAIJA PALOPOSKI